

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.184/2019/9.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke
. Gáspár Mónika előadó bíró
. Csőke Andrea bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Lakatos, Köves és Társai Ügyvédi Iroda

Az I. rendű alperes:

A II. rendű alperes:

Az I-II. rendű alperesek képviselője: dr. Cseszlai János ügyvéd

A per tárgya: fedezetelvonó szerződés hatálytalanságának megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 17.P.21.278/2018/4-II. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozatának száma:

Fővárosi Törvényszék 6.P.21.243/2017/31. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I. rendű és a II. rendű alperest, hogy tizenöt napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 762.000 (hétszázhatvankétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - külön felhívásra - 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes jogelődje, a **R. Bank Zrt.** (a továbbiakban: felperesi jogelőd) 2005. április 15-én 54.236.000 € összegű hitelkeret nyújtására kötött hitelszerződést a **D.H. Kft.**-vel (a továbbiakban: adós gazdálkodó szervezet). A hitelszerződés biztosítására az I. rendű alperes eredetileg 6.045.000 € erejéig, a 2006. december 11-i szerződésmódosítás eredményeként 9.833.620 €-ra felemelt összeghatárig készfizető kezességet vállalt.
- [2] A felperes jogelődje 2014. május 20-án a hitelszerződést felmondta,

2014. június 20-án pedig felszólította az I. rendű alperest 9.833.600 € megfizetésére.

- [3] A felperes jogelődjének keresetére a Fővárosi Törvényszék a 24.P.25.223/2014/17. számú - a Fővárosi Ítéltábla 2016. május 31-i határozatával jogerőre emelkedett - ítéletével kötelezte az I. rendű alperest 9.833.620 € és járulékai megfizetésére.
- [4] A felperes jogelődje a jogerős ítéleten alapuló követelése behajtására végrehajtási eljárást kezdeményezett. A követelés a végrehajtási eljárásban csekély mértékben térült meg.
- [5] Az adós gazdálkodó szervezet az ellene 2014. szeptember 17-én benyújtott kérelemre indult eljárásban felszámolás alá került.
- [6] Az I. rendű alperes a 2016. május 6-i ajándékozási szerződéssel házastársának, a II. rendű alperesnek ajándékozta a-ú, természetben ... számú ingatlanban meglévő $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát.
- [7] Az alperesek között 2016. május 10-én létrejött házassági vagyontöredék elismerése és ajándékozási szerződés elnevezésű megállapodással az I. rendű alperes a II. rendű alperesnek ajándékozta a ... hrsz.-ú, természetben ... számú ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát.

A felperes keresete és az alperesek ellenkérelme

- [8] A felperes keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:120. §-a alapján annak megállapítását kérte, hogy az alperesek között 2016. május 6-án létrejött ajándékozási szerződés az I. rendű alperes III. kerületi ingatlana $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadára, valamint a 2016. május 10-i házassági vagyontöredék elismerése és ajándékozási szerződés az I. rendű alperes X. kerületi ingatlana $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadára a felperes felé hatálytalan. Kérte a II. rendű alperes tűrésre kötelezését a részére átruházott ingatlanokból a felperesnek az I. rendű alperessel szemben fennálló (9.833.620 € és járulékai) követelése kielégítésére.
- [9] Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereset szerint megállapította az alperesek között 2016. május 6-án kötött ajándékozási szerződés, valamint a 2016. május 10-i házassági vagyontöredék elismerése és ajándékozási szerződés elnevezésű szerződés ajándékozási része hatálytalanságát a felperes felé, és annak tűrésére kötelezte a II. rendű alperest, hogy a megjelölt ingatlanok tulajdoni lapjára bejegyzett $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadából a felperes 9.833.620 € és járulékai összegű, az I. rendű alperessel szemben fennálló követelését kielégítse, ezen vagyontárgyakra végrehajtást vezessen.
- [11] Az I. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [12] A jogerős ítélet indokolása szerint a fedezetelvonó szerződés törvényi tényállásának fogalmi elemei közül (Ptk. 6:120. §) megállapítható volt: a felperes jogerős ítélet szerinti követelése

az I. rendű alperessel szemben, a követelés az alperesek szerződéskötése idején már létrejött, az igény állapotában volt, a keresettel támadott szerződésekből a II. rendű alperesre ingyenes előny származott.

- [13] További vizsgálatra a perben az a kérdés szorult, hogy az I. rendű alperes egyéb vagyona megfelelő fedezetet jelent-e a felperes követelésének kielégítésére, illetve, hogy ezzel kapcsolatban melyik felet terheli a bizonyítás kötelezettsége. Az elsőfokú bíróság a 10. sorszámú végzését módosító 19. sorszámú végzésével helytállóan határozta meg a bizonyítás kötelezettségét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 3. § (3) bekezdése, 164. § (1) bekezdése alapján. Tájékoztatása szerint az I. rendű alperesnek kellett bizonyítania a felperes követelése kielégítését biztosító vagyona létét, miként arra ő maga hivatkozott. Rámutatott a másodfokú bíróság, hogy a megjelölt körülmény kapcsán annak bizonyítása, hogy az I. rendű alperesnek fedezetet nyújtó vagyona nincs, nemleges tény. Az rPp. ugyan nem zárta ki az idetartozó bizonyítást a felperes számára, viszont ez az adott ügyben bizonyíthatatlannak minősült. Nem volt törvényes akadálya az I. rendű alperesre kiosztani az általa állított és könnyen bizonyítható tény alátámasztásának feladatát a perben.
- [14] Az elsőfokú ítélet indokolásától eltérően kifejtette a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű alperes által megjelölt vagyontárgyak közül a horvátországi részvénytársaságban levő részesedés figyelembe vehető volt fedezetet képező vagyontárgyként. Nem járt a sortartás kifogásának meg nem engedett lehetővé tételével, ezért számításba kellett venni az adós társaságban levő üzletrészt is. Ez utóbbi vagyonelem értékelésével megállapítható volt azonban, hogy az üzletrész nem nyújtott elegendő fedezetet a felperes számára, ugyanis a végrehajtási eljárásban megállapított becsértéke (183.220.000 Ft) nagyságrenddel kisebb a felperes követelésénél. Az ítélet tábla szerint téves az elsőfokú bíróság álláspontja abban a körben, hogy az I. rendű alperes vagyonából lehetséges fedezetként megjelölt vagyontárgyként a horvátországi részvénytársaság értéke nem volt vizsgálható az ügyben, illetve, hogy pusztán a társaság előzetes csődeljárásának tényéből a megfelelő fedezet hiánya következik. A részvénytársasággal szemben nyilvántartásának helye szerint zajló előzetes csődeljárás keretében - azonosan a hazai csődeljárás intézményével - az adós a felszámolás elkerülése érdekében egyezsége törekszik a hitelezői követelések kielégítése érdekében. A részvénytársaság tényleges értéke szakkérdésnek minősült, itt lett volna jelentősége indirekt módon, a részvénytársaság piaci értékén keresztül az I. rendű alperes által hivatkozott további, a vizsgált társaság tulajdonába tartozó vagyontárgyaknak, ingatlanoknak, egyéb társaságokban levő részesedéseknek. A szakértői bizonyítás elmaradása megállapíthatóan a bizonyításra köteles I. rendű alperes mulasztására volt visszavezethető a perben, mivel az I. rendű alperesnek annak

ellenére, hogy ő maga is szükségesnek tartotta, a szakértő kirendelésére megfelelően előterjesztett bizonyítási indítványa nem volt.

- [15] A másodfokú bíróság szerint nem volt eljárási szabálysértésként értékelhető, hogy elmaradt az elsőfokú eljárásban a szakkérdésre vonatkozó kioktatás. A bizonyításra kötelezett I. rendű alperes annak ellenére nem tett bizonyítási indítványt, hogy tisztában volt a releváns kérdés szakkérdésbe tartozásáról. Az a perbeli magatartás, hogy az I. rendű alperes a felperes részéről korábban előterjesztett - utóbb visszavont - szakértő kirendelése iránti bizonyítási indítvány teljesítését nem ellenezte, majd a bizonyítási indítvány visszavonását követően ő maga határozottan nem kérte szakértő kirendelését, nem volt az I. rendű alperes részéről szakértői bizonyítási indítványnak tekinthető.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelemében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását kérte új eljárás lefolytatására.
- [17] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az rPp. 3. §-ába, 163. § (1) bekezdésébe, 164. § (1) bekezdésébe, 252. § (2) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.
- [18] Előadta, hogy az EBH2004. 1144. számon közzétett határozat szerint a felperest terhelte a perben annak bizonyítása, hogy a perbeli ingatlanok tulajdonjogának változása veszélyeztette a követelése kielégítését. A felperes ehhez igazodóan tett indítványt szakértő kirendelésére. Az I. rendű alperes a bizonyítási kötelezettségére tekintettel, a 2018. január 17-i, valamint a 2018. április 5-i irataiban részletesen kifejtette a korábbi kölcsönszerződés fedezetét képező ingatlanokkal kapcsolatos értékviszonyokat, csatolta a rendelkezésére álló értékbecsléseket, megadta a horvátországi cég nyilvántartási adatait, egyúttal csatlakozott a felperes bizonyítási indítványához, azzal a megjegyzéssel, hogy pergazdaságossági szempontból a szakértő kirendelése nem szükséges. Állította, hogy az általa csatolt iratok alapján megállapítható volt a teljes cégcsoport portfólió értéke. A 2018. október 15-i tárgyaláson a felperes visszavonta a szakértő kirendelésére irányuló indítványát, az alperesi jogi képviselő pedig amellet érvelt, hogy mindenféleképpen szükséges az ügyben igazságügyi könyvszakértő kirendelése. Az I. rendű alperes az elsőfokú eljárásban csatlakozott a felperes által előterjesztett igazságügyi könyvszakértő kirendelésére irányuló indítványhoz, saját indítványát azt követően is fenntartotta, hogy a felperes azt visszavonta. Az I. rendű alperes perbeli nyilatkozata szakértő bevezetésére tett indítványnak minősült, a jogerős ítélet ezzel ellentétes megállapítása jogsértő.
- [19] Kiemelte, hogy a perben a felperesnek állt érdekében annak bizonyítása, hogy az I. rendű alperesnek nincs a követelésre fedezetet nyújtó vagyona. Mindez nem irányult nemleges tény

bizonyítására a valós értéken figyelembe vehető részvények miatt. Az elsőfokú bíróság téves álláspontja miatt nem adott a felek részére tájékoztatást a szakkérdésbe tartozó részvénytársaság értékmeghatározásáról. Szakvélemény hiányában a bíróság nem fogadhatta el a felperes állítását a kérdéses részvénytársaságban lévő részvények értéktelenségére, figyelemmel a részvénykönyv közhitelességére, az I. rendű alperes által becsatolt forgalmi értékbecslésre.

- [20] Utalt a másodfokú ítélet jogszabálysértő jellegére a fellebbezési eljárási illeték egyetemleges viselése körében. Álláspontja szerint nem volt helye a II. rendű alperes perköltségben való marasztalásának, hiszen nem terjesztett elő fellebbezést, vele szemben végrehajtási eljárás nem folyik, és a közös vagyon tárgyaival való felelőssége alapján sem kell helyt álljon a készfizető kezességéből fakadó kötelezettségekért.
- [21] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme - tartalmilag - a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányossága miatt annak elutasítására, érdemben a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult. Egyetértett a felülvizsgált ítélet indokaival.
- [22] A Kúria a Gfv.6. számú végzésével megállapította a felülvizsgálati eljárásban a felperes pozíciójában engedményezés alapján bekövetkezett jogutódlást, a jogelőd egyidejű elbocsátásával engedélyezte az engedményes belépését a perbe.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [23] A felülvizsgálati ellenkérelemre tekintettel a Kúria elsőként azt rögzíti, hogy nem volt eljárásjogi akadálya a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának az ügyben. Az I. rendű alperes felülvizsgálati kérelme rendelkezett valamennyi kötelező tartalmi elemmel, megfelelt a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem követelményének is [rPp. 272. § (2) bekezdés], miként azt az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmezte. Az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési szabályok alkalmazásával alkalmas volt az érdemi elbírálásra a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú eljárás megismétlésére irányuló kérelmet tartalmazó felülvizsgálati kérelem, tekintetbe véve az alapjául megjelölt jogszabálysértés mibenlét és természetét. Az I. rendű alperes a felülvizsgálati kérelmét lényegében arra, a bizonyítási eljárás hiányosságához vezető eljárásjogi szabálysértésre alapította, hogy az ügyben eljáró bíróságok - eltérő jogi álláspontjuk folytán - nem folytatták le a szükséges szakértői bizonyítást a perbeli követelés fedezetét illetően. Megfelelt ezen felül a perorvoslati kérelem a felülvizsgálati kérelemmel szemben támasztott további követelményeknek is: tartalmazta a megsértett konkrét jogszabályhelyek pontos megjelölését, a jogszabálysértés szöveges körülírását és annak egyidejű kifejtését, hogy az I. rendű alperes milyen okból tartja a jogerős határozatot jogszabálysértőnek.
- [24] A Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az ott

megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

- [25] Az ügy érdemét tekintve abban a kérdésben kellett állást foglalnia a Kúriának, hogy az eljárás bíróságok a fedezetelvonó jogügylet tényállási elemei közül a kötelezettnek a jogosult követelésére fedezetet nyújtó egyéb vagyonával összefüggésben megfelelően osztották-e a ki a peres felek bizonyítási kötelezettségét, illetve, hogy a jogerős ítélet a szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítvány elmulasztása miatt helytállóan telepítette, avagy sem a bizonyítás terhét a bizonyításra köteles félnek tekintett I. rendű alpereshez.
- [26] Előrebocsátja a Kúria az rPp. 275. § (3) bekezdésében foglalt korlátozó rendelkezés alapján, hogy eljárási szabálysértésre - így jelen ügyben az rPp. 3. § (3) bekezdése, 164. § (1) bekezdése szerint a bizonyításra szoruló tényekkel, a bizonyítási kötelezettséggel és teherrel kapcsolatos tájékoztatás hibájára, a mulasztás perjogi következményeinek hibás alkalmazására és a felülvizsgált ítélet előzőekből következő jogszabálysértő jellegére - alapított felülvizsgálati kérelem eredményességéhez teljesülnie kell egyúttal annak a törvényben meghatározott többletkövetelménynek is, hogy az adott eljárási szabálysértés lényeges kihatással bírjon az ügy érdemi elbírálására. Az rPp. 3. § (3) bekezdésében foglalt szabály megsértésének akkor tulajdonítható a jelzett kihatás, amennyiben kimutathatóan amiatt marad el a perben releváns bizonyítás, mert az ügyben eljárás bíróságok nem vagy rosszul osztották ki a bizonyítási kötelezettséget és terhet.
- [27] Általános, főszabály szerint érvényesülő elvárás a bíróság tájékoztatási kötelezettségével szemben [rPp. 3. § (3) bekezdés, 164. § (1) bekezdés] - miként azt az 1/2009. (VI. 24.) PK vélemény is értelmezte -, hogy a feleknek a kereseti kérelem, ellenkérelem alapjául tett tényelőadásai mentén, az adott ügyben irányadó anyagi jogi szabályok szerint releváns bizonyításra szoruló tényekre vonatkozzon. A konkrét ügyben megvalósult tájékoztatás megítéléséhez nem hagyható azonban figyelmen kívül a bíróság feladatává tett tájékoztatás rendeltetése és célja: a felek eljárási jogai és kötelezettségei rendeltetésszerű gyakorlásához, illetve teljesítéséhez annak biztosítása, hogy a fél a bizonyítási indítványait a jóhiszemű és célszerű pervitel követelményeinek megfelelően előterjeszthesse az rPp. 8. § (1) bekezdése, 141. § (2) és (6) bekezdései szerint. Nem állapítható meg az rPp. 3. § (3) bekezdésének megsértése, amennyiben az ügy adataiból megállapíthatóan a fél kellőképpen tisztában volt a bizonyítási kötelezettsége tartalmával, szakkérdésbe tartozó bizonyításra szoruló körülmény esetén az általa bizonyítandó tény ismeretén túl a szakértői bizonyítás szükségességével is.
- [28] Az alperesek közti szerződések fedezetelvonó jellegének feltárásához - megkötésük idejére vetítetten - a kielégítési alap elvonásának ténye, idetartozóan annak vizsgálata, hogy a kötelezett I. rendű alperes egyéb vagyona kellő fedezetét jelenti-e a felperes követelésének, a felperes részéről valóban megkívánta a megfelelő

kereseti hivatkozást, amellyel szemben - eltérő tényállítása (rPp. 139. §) alátámasztására - az I. rendű alperesnek lehetősége volt ellenbizonyítással élni [1/2011. (VI. 15.) PK vélemény 4. pont és a hozzá fűzött indokolás]. A felperes már keresetlevele 18.v) pontjában nyilatkozott az előzőek szerint szükséges körben: állítása indokolásaként - miszerint az I. rendű alperes nem rendelkezik a felperes követelésére fedezetet nyújtó egyéb vagyonnal - levezette, majd a csatolt végrehajtási iratokkal (007.V.1571/2016/33., 36., 44., 92. foglalási jegyzőkönyv, 007.V.1571/2016/200. ingatlan becsérték közlés, 007.V.1571/2016/140., 145., 161. letiltás, letiltás visszajelentés) alátámasztotta, hogy forintra átszámított követelése (3.025.804.874 Ft) az I. rendű alperessel szemben kezdeményezett végrehajtási eljárásban fellelt lefoglalható és értékesíthető vagyonból, a ténylegesen értékesíthető üzletrészek (53.450.000 Ft), valamint a balatonalmádi ingatlan (42.200.000 Ft) becsértéke és az I. rendű alperes jövedelméből levont összeg (97.772 Ft) eredményeként nem fog megtérülni. Az I. rendű alperes az előzőekkel szemben hivatkozott védekezése alapjául további, a követelés fedezeteként értékelhető vagyonelemekre, amelyekkel kapcsolatban a bizonyítás kötelezettsége az rPp. 164. § (1) bekezdése szerint rá hárult.

- [29] Az elsőfokú eljárás irataiból megállapíthatóan, a törvényszék a 10., majd az ezt követő 19. sorszámú végzéseiben a fedezetelvonás valamennyi tényállási elemére kiterjedően meghatározta a perben bizonyításra szoruló tények körét, a felek bizonyítási kötelezettségét, tájékoztatása kiterjedt a bizonyítás sikertelenségének és a bizonyítási indítvány elkésettségének következményeire. Idetartozóan az I. rendű alperes világos és félreérthetetlen kioktatást kapott arról, hogy a perbeli szerződésekkel átruházott ingatlanokon felül a követelés fedezetül szolgáló egyéb vagyon tekintetében a bizonyítás kötelezettsége rá hárul. Kétségtelenül kitűnik az eljárás irataiból az is, hogy az I. rendű alperes tisztában volt a szakértői bizonyítás szükségességével a bizonyítási kötelezettségébe tartozó körülmény - az általa hivatkozott vagyonelemek fedezetképző hatása - feltárásához. Az előzőekből következően az I. rendű alperes előtt ismertté vált és egyértelmű volt az elsőfokú eljárásban a védekezése alapjául hivatkozott tény (a további vagyonelem) bizonyításra szoruló jellege, az I. rendű alperes azzal kapcsolatos bizonyítási kötelezettsége, továbbá a bizonyítandó tény szakkérdésbe tartozó jellege is, vagyis az, hogy az I. rendű alperes bizonyítási kötelezettségének maradéktalanul szakértő bevonásával tehet eleget, tudomása volt ezen felül a bizonyítás elmaradásának, elmulasztásának, illetve sikertelenségének következményeiről is [rPp. 3. § (3) bekezdés]. Ennélfogva önmagában a szakértői bizonyítás szükségességére is kiterjedő külön tájékoztatás formális elmaradása miatt nem volt megállapítható az ügyben az rPp. 3. (3) bekezdésének megsértése; az eljárás adataiból megállapíthatóan az I. rendű alperes kellőképpen tisztában volt a

bizonyítási kötelezettsége tartalmával, az általa bizonyítandó tény ismeretén túlmenően a szakértői bizonyítás szükségességével is.

- [30] Egyetértett a Kúria a jogerős ítélet álláspontjával abban, hogy az I. rendű alperesnek - állításával szemben - nem volt szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványa az elsőfokú eljárásban. Az I. rendű alperes arra vonatkozó nyilatkozatának, hogy a felperes részéről - egyébként feltételelesen, a bizonyítási kötelezettség hozzá telepítése esetére - kért szakértői bizonyítást nem ellenzi, nem volt tulajdonítható olyan perjogi tartalom, amely kifejezi a fél saját akaratát és kezdeményezését az adott bizonyítási eszköz igénybevételére.
- [31] Rögzíti végül a Kúria, hogy mivel a felülvizsgálati eljárás nem folytatása a jogerősen lezárt pernek, a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye és nem lehet tárgya - az egységes és régóta kialakult joggyakorlat értelmében - sem olyan tény-, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban korábban nem merült fel, amelyre a felek előzőleg nem hivatkoztak (rPp. 275. § (1) bekezdés, BH2015. 18., BH2002. 447., BH2002. 283.), nem volt figyelembe vehető az I. rendű alperes 2019. október 17-i iratában új tényként és új bizonyítékként előadott hivatkozás az adósságállomány megállapodásban szabályozott rendezésére, a megszerzett követelésállomány visszavásárlásának jogára.
- [32] Megalapozatlanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélet hibájaként az illeték egyetemleges viselésére vonatkozó rendelkezés jogszabálysértő jellegére. Az I. rendű alperes ebben a körben ugyan anélkül támadta a felülvizsgált határozatot, hogy az általa előadott jogszabálysértéshez megjelölte volna az álláspontja szerint sérült konkrét jogszabályhelyet [rPp. 272. § (2) bekezdés], mindez mégsem jelentette akadályát a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának. A Kúria az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán irányadó 253. § (3) bekezdésében biztosított keretek között, hivatalból eljárva megállapította, hogy a jogerős ítélet az alperesi pertársaság típusának [Pp. 51. § a) pont] megfelelően rendelkezett - az rPp. 52. § (1) bekezdésének és a 82. § (1) bekezdésének együttes alkalmazásával - a le nem rótt fellebbezési illeték egyetemleges viseléséről.
- [33] A kifejtettek értelmében a Kúria az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [34] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján az alperesek egyetemlegesen kötelesek megfizetni a felperes áfát is magában foglaló felülvizsgálati eljárási költségét, valamint az illetékfeljegyzési jogra tekintettel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése, az 51. § a) pontján, 52. § (1) bekezdésén keresztül a 82. § (1) bekezdése, továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59. § (1)

bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései, valamint a 4/A. § (1) bekezdése alapján határozta meg.

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. április 16.

. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitelül: